

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 4Csp/57/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3519203130
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Alena Búliková
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3519203130.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom sudkyňou Mgr. Alenou Búlikovou v právnej veci žalobcu: Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 35 831 154, právne zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Mýtna 48, IČO: 37 927 795, proti žalovanému: P. I., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom X. XX, štátne občianstvo SR, právne zastúpený JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom v Žiline, Pavla Mudroňa 1191/5, o zaplatenie 3.199,17 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 1.716,87 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne:

- zo sumy 831,20 € od 04.04.2017 do 20.04.2017;
- zo sumy 935,10 € od 21.04.2017 do 20.05.2017;
- zo sumy 1.039,- € od 21.05.2017 do 13.06.2017;
- zo sumy 1.024,- € od 14.06.2017 do 20.06.2017;
- zo sumy 1.127,90 € od 21.06.2017 do 13.07.2017;
- zo sumy 1.112,90 € od 14.07.2017 do 20.07.2017;
- zo sumy 1.216,80 € od 21.07.2017 do 20.08.2017;
- zo sumy 1.320,70 € od 21.08.2017 do 13.09.2017;
- zo sumy 1.305,70 € od 14.09.2017 do 20.09.2017;
- zo sumy 1.409,60 € od 21.09.2017 do 18.10.2017;
- zo sumy 1.394,60 € od 19.10.2017 do 20.10.2017;
- zo sumy 1.498,50 € od 21.10.2017 do 20.11.2017;
- zo sumy 1.602,40 € od 21.11.2017 do 20.12.2017;
- zo sumy 1.706,30 € od 21.12.2017 do 20.01.2018;
- zo sumy 1.810,20 € od 21.01.2018 do 20.02.2018;
- zo sumy 1.914,10 € od 21.02.2018 do 20.03.2018;
- zo sumy 2.018,- € od 21.03.2018 do 20.04.2018;
- zo sumy 2.121,90 € od 21.04.2018 do 24.04.2018;
- zo sumy 2.116,90 € od 25.04.2018 do 14.05.2018;
- zo sumy 2.106,90 € od 15.05.2018 do 20.05.2018;
- zo sumy 2.210,80 € od 21.05.2018 do 12.06.2018;
- zo sumy 2.200,80 € od 13.06.2018 do 20.06.2018;
- zo sumy 2.304,70 € od 21.06.2018 do 12.07.2018;
- zo sumy 2.294,70 € od 13.07.2018 do 20.07.2018;
- zo sumy 2.398,60 € od 21.07.2018 do 20.08.2018;
- zo sumy 2.469,90 € od 21.08.2018 do 11.09.2018;
- zo sumy 2.454,03 € od 12.02.2018 do 15.10.2018;
- zo sumy 2.422,29 € od 16.10.2018 do 17.10.2018;
- zo sumy 2.419,01 € od 18.10.2018 do 13.11.2018;
- zo sumy 2.375,38 € od 14.11.2018 do 14.12.2018;
- zo sumy 2.331,75 € od 15.12.2018 do 16.01.2019;
- zo sumy 2.288,12 € od 17.01.2019 do 20.02.2019;

- zo sumy 2.244,49 € od 21.02.2019 do 15.03.2019;
- zo sumy 2.200,86 € od 16.03.2019 do 23.04.2019;
- zo sumy 2.157,23 € od 24.04.2019 do 17.05.2019;
- zo sumy 2.113,60 € od 18.05.2019 do 21.06.2019;
- zo sumy 2.069,97 € od 22.06.2019 do 08.08.2019;
- zo sumy 1.976,90 € od 09.08.2019 do 06.09.2019;
- zo sumy 1.883,83 € od 07.09.2019 do 31.10.2019;
- zo sumy 1.797,61 € od 01.11.2019 do 06.12.2019;
- zo sumy 1.757,24 € od 07.12.2019 do 22.01.2020;
- zo sumy 1.716,87 € od 23.01.2020 do zaplata, to všetko do 3 dní o právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti žalobu z a m i e t a.

III. Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 24 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 23.10.2019 sa pôvodný žalobca, obchodná spoločnosť Všeobecná úverová banka a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31 320 155, proti žalovanému domáhala zaplata sumy 3.199,17 € spolu s 5 %-ným úrokom z omeškania ročne od 04.04.2017 do zaplata a náhrady trov konania. V priebehu konania žalobca upravil svoj nárok na úrok z omeškania tak, že ho žiadal priznať zo sumy 3.145,38 € od 04.04.2017 do 06.09.2019, zo sumy 3.052,31 € od 07.09.2019 do 31.10.2019, zo sumy 2.966,09 € od 01.11.2019 do 06.12.2019, zo sumy 2.925,72 € od 07.12.2019 do 22.01.2020 a zo sumy 2.885,35 € od 23.01.2020 do zaplata.

2. Dôvodil tým, že jeho právny predchodca /Consumer Finance Holding, so sídlom Kežmarok, Hlavné nám. 12, IČO: 35 923 130/ so žalovaným uzavrel dňa 06.10.2015 Zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXX/XXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol žalovanému pôžičku vo výške 3.500 € („Schválená výška pôžičky“). Žalovaný sa zaviazal pôžičku splatiť v 60 mesačných splátkach po 103,90 €, a to až do celkovej sumy pôžičky 6.234 €. Do dňa podania žaloby žalovaný uhradil 1.523,10 €. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku, resp. jednotlivé splátky riadne a včas, žalobca dňa 26.01.2017 listom - Predžalobná upomienka, vyzval žalovaného k úhrade dlžných splátok a upozornil ho na možnosť vyhlásenia splatnosti celého úveru. Nakoľko ani tak k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.03.2017 úver zosplatnil, o čom bol žalovaný informovaný listom zo dňa 29.03.2017 - oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, ktoré bolo zaslané obyčajnou listovou zásielkou. Právo žalobcu vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru bolo upravené v bode 12.2 zmluvných podmienok. Celkový dlh žalovaného ku dňu podania návrhu predstavuje sumu 3.199,17 €, s tým, že zahŕňal okrem istiny aj náklady na vymáhanie vo výške 53,79 €. K žalobe žalobca pripojil predmetnú Zmluvu o poskytnutí pôžičky zo dňa 06.10.2015, predžalobnú upomienku z 26.01.2017 spolu s doručenkou, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 29.03.2017 (bez doručenky) a prehľad splátok a úhrad, notársku zápisnicu o rozdelení spoločnosti pôvodného žalobcu.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k podanej žalobe uviedol, že zo žaloby nevyplýva, akým spôsobom bola overovaná bonita žalovaného, hoci podľa § 7 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z.z. bolo povinnosťou veriteľa s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Ďalej nebol žiadnym spôsobom preukázaný vznik žalovaných nákladov na vymáhanie pohľadávky. Okrem toho poukázal na to, že zo strany žalobcu neboli splnené podmienky pre vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru v zmysle § 53 ods. 9 a § 565 Občianskeho zákonníka (OZ), nakoľko žalobca nepredložil doručenkou oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti zo dňa 29.03.2017. Nemohlo tak dôjsť k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti pohľadávky, keďže žalobca nepreukázal, že takýto prejav vôle sa dostal do dispozičnej sféry žalovaného a žalovaný sa s ním mal možnosť oboznámiť. Navrhoval zamietnutie žaloby a priznanie plnej náhrady trov konania žalovanému.

4. Žalobca v replike uviedol, že pokiaľ ide o posudzovanie bonity žalovaného, ten spĺňal štandardné rizikové podmienky, pričom preukázal výšku svojho príjmu zo zamestnania a svoje mesačné výdavky. Priamo v zmluve žalovaný vyhlásil, že mu nie sú známe žiadne okolnosti, ktoré by mohli mať vplyv na riadne plnenie jeho záväzku. Po uzavretí zmluvy žalovaný úver po určitú dobu riadne splácal. Veriteľ a

následne žiadnym spôsobom neinformoval o zmene finančných pomerov, ktoré by mu znemožnili riadne splácanie úveru. Nepožiadal ani o zníženie splátok alebo zmenu zmluvných podmienok. Pokiaľ ide o uplatnené náklady na vymáhanie pohľadávky, tieto si žalobca uplatnil podľa bodu 12.4 Zmluvných podmienok v spojení s § 121 ods. 3 OZ. Ide o náklady vzniknuté pri úkonoch mimosúdneho vymáhania a ich výška 53,79 € je daná percentuálnym podielom z vymoženej sumy pohľadávky na základe čiastkových úhrad žalovaného po zosplatnení pôžičky. Pokiaľ ide o oznámenie o zosplatnení pohľadávky, žalovanému bolo zaslané obyčajnou poštou. Predtým mu bola adresovaná výzva aj s doručenkou, v rámci ktorej bol upozornený na možnosť zosplatnenia dlhu v prípade neuhradenia dlžných splátok. Žalovaný sa však o zosplatnení dlhu mohol dozvedieť najneskôr doručením žaloby, pričom podľa názoru žalobcu, oznámenie o zosplatnení má iba deklaratórny charakter a jeho účinky nastanú aj spätne, momentom oboznámenia sa žalovaného s jej obsahom.

5. Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 15.04.2020 uviedol, že žalobca nepreukázal, že veriteľ pri posudzovaní bonity žalovaného zisťoval aj ďalšiu úverovú zaťaženosť žalovaného prostredníctvom príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch. Tým veriteľ hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti vyplývajúce z § 7 ods. 1 ZoSÚ a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a zároveň veriteľ nie je oprávnený požadovať od žalovaného jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru (§ 11 ods. 2 ZoSÚ). Ďalej poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 10Co/84/2018 pokiaľ ide o platnosť mimoriadneho zosplatnenia úveru a platnosť následného postúpenia takto zosplatnenej pohľadávky.

6. Podaním zo dňa 12.06.2020 žalobca oznámil, že došlo k postúpeniu žalovanej pohľadávky a zároveň navrhol, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, ktorá uplatnenú pohľadávku nadobudla zmluvou o postúpení pohľadávok. Žalovanému bolo postúpenie pohľadávky oznamované písomne postupcom. K tomuto podaniu bola pripojená žiadosť o postúpenie a prevod, prílohy rámcovej zmluvy o postúpení pohľadávok a list postupcu z 02.06.2020, ktorým žalovanému oznámil postúpenie pohľadávky. Zmenu strán na strane žalobcu súd pripustil uznesením č.k. 4Csp/57/2019-100 zo dňa 02.07.2020.

7. Nový žalobca podaním zo dňa 31.08.2020 súdu oznámil, že zo strany žalovaného došlo po podaní žaloby k čiastočnej úhrade žalovanej pohľadávky nasledovne: 93,07 € dňa 06.09.2019; 86,22 € dňa 31.10.2019; 40,37 € dňa 06.12.2019 a 40,37 € dňa 22.01.2020. Z uvedeného dôvodu vzal žalobu späť v časti o zaplatenie istiny 260,03 € s príslušenstvom a v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie pohľadávky vo výške 53,79 €. Pokiaľ ide o námietky žalovaného týkajúce sa preverovania bonity žalovaného veriteľom, predložil súdu výplatný lístok za 8/2015 a mzdový list za rok 2015, ktoré žalovaný predložil veriteľovi pri schvaľovaní úveru.

8. Žalovaný poukázal na nespĺnenie podmienok pre postúpenie pohľadávky v zmysle zákona o bankách. Žalovanému totiž nebola doručená písomná výzva podľa § 92 ods. 8 zák. o bankách. Za takúto výzvu nie je totiž možné považovať ani predloženú predžalobnú upomienku a ani oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Keďže žalobca nepreukázal existenciu výzvy v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách, nepreukázal logicky ani lehotu 90 dní, ktorá musí zo zákona predchádzať postúpeniu pohľadávky banky. Z uvedeného dôvodu neboli splnené základné podmienky pre platné postúpenie pohľadávky banky, čiže terajší žalobca vo veci nie je aktívne vecne legitimovaný, k čomu súd musí prihliadať ex offio.

9. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 4Csp/57/2019-133 zo dňa 03.02.2021 tak, že výrokom I. konanie v časti o zaplatenie 313,82 € s príslušenstvom zastavil z dôvodu čiastočného späťvzatia, výrokom II. žalobu vo zvyšnej časti zamietol a výrokom III. žalobcovi uložil povinnosť nahradiť žalovanému trovy konania v rozsahu 84 %.

10. Dôvodom zamietnutia žaloby zo strany súdu prvej inštancie bolo najmä to, že žalobca podľa názoru súdu nepreukázal, že v súlade s § 92 ods. 8 zákona o bankách, došlo k platnému postúpeniu bankovej pohľadávky na aktuálneho žalobcu. V konaní totiž nebol produkovaný dôkaz o tom, že by Všeobecná úverová banka, a.s. doručovala žalovanému výzvu podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách, resp. že by mu vôbec nejakú výzvu banka doručovala. Tým žalovanému nezačala bežať zákonná 90 dňová lehota na splnenie dlhu voči banke, ktorej márne uplynutie umožňuje banke pohľadávku postúpiť na tretiu osobu. Keďže ani jeden z týchto predpokladov nebol v konaní preukázaný, súd konštatoval absolútnu neplatnosť postúpenia žalobou uplatnenej pohľadávky na súčasného žalobcu a tým pádom aj nedostatok aktívnej vecnej legitimácie na jeho strane.

11. Na základe odvolania žalobcu, odvolací súd uznesením č.k. 5CoCsp/29/2021-158 zo dňa 30.11.2021 rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil vo výroku II. o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a vo výroku III. o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

12. Odvolací súd v odôvodnení uviedol, že aj doručenie žaloby v spore žalovanému možno chápať ako písomnú výzvu veriteľa na splnenie záväzku, teda naplnenie podmienky § 92 ods. 8 zákona o bankách. Žaloba, resp. jej doručenie /§ 124 ods. 2 CSP/ sa v súdnej praxi /napríklad uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 6MCdo/22/2011 z 30. januára 2013/ ale i v právnej teórii /pozri napríklad Občiansky zákonník, komentár, Jaromír Svoboda a spol. Eurounion 2005, str.501, alebo Jehlička, Švestka, Škárová, Občiansky zákonník, komentár C.H.Beck, 9. vydání 2004, str.799/ chápe ako výzva veriteľa svojmu dlžníkovi na plnenie záväzku, ktorá vyvoláva hmotnoprávne účinky /počiatok behu premlčacej doby a podobne/. Niet preto žiadneho dôvodu pochybovať o tom, že žaloba spĺňa kritériá písomnej výzvy banky dlžníkovi na plnenie omeškaného záväzku v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Doručením žaloby banky žalovanému ako dlžníkovi tak došlo k splneniu prvej podmienky platného postúpenia bankovej pohľadávky v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia. Keďže v danej veci medzi touto písomnou výzvou banky žalovanému a samotným postúpením pohľadávky voči žalovanému zo strany banky spoločnosti Intrum Slovakia, s.r.o. uplynulo viac ako 90 dní, počas ktorých nedošlo k úhrade omeškaného záväzku banke, bola tu splnená aj druhá podmienka platného postúpenia bankovej pohľadávky v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách. Poukaz žalovaného na rozsudok Najvyššieho súdu SR z 24. apríla 2018 sp. zn. 1Cdo/147/2017, v zmysle ktorého podmienky pre platné postúpenie pohľadávky musia byť splnené ku dňu postúpenia pohľadávky a nie následne momentom doručenia žalobného návrhu, nie je v tejto veci príhodné, pretože tu moment doručenia žaloby predchádza moment postúpenia pohľadávky, ku ktorému došlo až v priebehu konania. V momente postúpenia pohľadávky tak boli splnené všetky podmienky zákona o bankách pre platné postúpenie pohľadávky. Pokiaľ ide o ďalší záver súd prvej inštancie /z ktorého podľa neho možno vyvodit' neplatnosť postúpenia banky voči žalovanému na žalobcu/, že nedošlo k platnému vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru a preto bola predmetom postúpenia pohľadávka banky, ktorá v skutočnosti vo výške, v ktorej bola postupovaná, neexistovala, ani s ním odvolací súd nesúhlasí. Je pravdou, že v spore nebolo preukázané doručenie vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru a tak nemožno mať za to, že nastali účinky tohto hmotnoprávneho úkonu. Napriek tejto skutočnosti v čase postúpenia pohľadávky banky voči žalovanému /29.05.2020/ boli splatné už takmer všetky dojednané splátky úveru, konkrétne 55 splátok z celkových 60 splátok /s výnimkou splátok úveru splatných 20.06.2020, 20.07.2020, 20.08.2020, 20.09.2020, 20.10.2020/. Minimálne v tejto časti tak v čase postúpenia pohľadávky banky voči žalovanému bola pohľadávka banky splatná a jej postúpenie žalobcovi je preto platné.

13. Súd prvej inštancie, súc viazaný názorom odvolacieho súdu, vec znova prejednal a zistil nasledovné skutočnosti:

14. Po oboznámení sa so Zmluvou o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 06.10.2015 súd zistil, že na základe tejto zmluvy bol poskytnutý žalovanému spotrebiteľský úver (X.Č. Q.) s nasledujúcimi parametrami: druh úveru: bezúčelový spotrebiteľský; celková výška a mena úveru: 3.500 €; celková čiastka 6.058,20 €; počet splátok (n): 60; termín konečnej splatnosti: 10/2020; prvá splátka splatná dňa: 20.11.2015; celkové náklady spotrebiteľa: 2.558,20 €; mesačná splátka poistenia: 2,93 €; odplata: 27 %; splátka 100,97 €; RPMN (X): 27 %; fixná ročná úroková sadzba 27 %; priemerná hodnota RPMN 18,01 % ďalšie splátky splatné vždy: 20. dňa v mesiaci; sadzba poistenia 2,90 %; splátka s poistením: 103,90 €.

15. Podľa čl. IX. Zmluvy (Zmluvné podmienky), bod 12.2 mala spoločnosť právo na vyhlásenie okamžitej splatnosti pôžičky v prípade, ak je klient v omeškaní so zaplatením jednej splátky alebo jej časti po dobu dlhšiu ako 3 mesiace za podmienok upravených v § 53 ods. 9 a § 565 OZ.

16. Predžalobnou upomienkou zo dňa 26.01.2017 doručenu dňa 03.02.2017 bol žalovaný upozornený na existenciu nedoplatku v celkovej výške 623,40 €, s tým, že ak do nedôjde k úhrade splátky splatnej v mesiaci 11/2016 do 05.03.2017, bude veriteľ oprávnený úver zosplatiť.

17. Podľa predloženého prehľadu splátok veriteľ dňom 19.03.2017 zaevidoval predčasné zosplatenie úveru s vyčísleným zostatkom úveru vo výške 3.006,08 €. Žalobca predložil súdu aj oznámenie o

vyhlásení okamžitej splatnosti úveru zo dňa 29.03.2017, ktoré bolo žalovanému zaslané obyčajnou zásielkou. Žalovaný doručenie tejto listiny poprel.

18. Podľa Prehľadu splátok a úhrad, ktorý žalobca pripojil do spisu, žalovaný riadne a včas uhradil len 9 splátok úveru á 103,90 €, a to dňa 19.11.2015, 17.12.2015, 19.01.2016, 16.02.2016, 15.03.2016, 15.04.2016, 13.05.2016, 17.06.2016 a 20.07.2016. V nasledujúcom období vykonal nasledovné úhrady: 15 € dňa 13.06.2017; 15 € dňa 13.07.2017; 15 € dňa 13.09.2017; 15 € dňa 18.10.2017; 5 € dňa 24.04.2018; 10 € dňa 14.05.2018; 10 € dňa 12.06.2018; 10 € dňa 12.07.2018; 15,87 € dňa 11.09.2018; 31,74 € dňa 15.10.2018; 3,28 € dňa 17.10.2018; 43,63 € dňa 13.11.2018; 43,63 € dňa 14.12.2018; 43,63 € dňa 16.01.2019; 43,63 € dňa 20.02.2019; 43,63 € dňa 15.03.2019; 43,63 € dňa 23.04.2019; 43,63 € dňa 17.05.2019; 43,63 € dňa 21.06.2019; 93,07 € dňa 08.08.2019; 93,07 € dňa 06.09.2019; 86,22 € dňa 31.10.2019; 40,37 € dňa 06.12.2019; 40,37 € dňa 22.01.2019. Žalovaný tak veriteľovi do 31.08.2019 zaplatil celkom sumu 1.523,10 €. Vychádzajúc z tvrdení žalobcu v čiastočnom späťvzati žaloby, žalovaný žalobcovi v ďalšom období od 06.09.2019 do 22.01.2020 uhradil ešte sumu 260,03 €, teda celková výška úhrad žalovaného je 1.783,13 €.

19. Podľa § 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len ZoSpÚ), na účely tohto zákona sa rozumie

g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,

i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,

l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

20. Podľa § 9 ods. 2 ZoSpÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

21. Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

22. Vychádzajúc z názoru odvolacieho súdu, na základe vykonaného dokazovania súd považoval postúpenie spornej pohľadávky Všeobecnou úverovou bankou, a.s. na súčasného žalobcu za

platné, a to v rozsahu celého záväzku, nielen 55 splátok zročných ku dňu postúpenia bankovej pohľadávky /29.05.2020/. Ustanovenie § 92 ods. 8 zákona o bankách, totiž nevylučuje, aby sa spolu so zročnými pohľadávkami banky stali predmetom postúpenia aj pohľadávky ešte nezročné, vyplývajúce z rovnakého záväzkového vzťahu. Predmetom postúpenia sa tak stala celá pohľadávka banky zo Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky uzavretej dňa 06.10.2015. Aj podľa oznámenia o postúpení pohľadávky, pôvodný veriteľ oznámil žalovanému, že odo dňa oznámenia postúpenia pohľadávky je povinný plniť všetky povinnosti /t.j. aj budúce splátky/ podľa zmluvy výhradne postupníkovi.

23. Ďalej súd skúmal splnenie zákonom stanovených náležitostí Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky č. XXXXXXXXXXXX uzavretej dňa 06.10.2015. Vychádzajúc z dohodnutých parametrov spotrebiteľského úveru (celková výška úveru: 3.500 €, počet splátok 60, splátka 100,97 €, mesačná splátka poistenia 2,93 €, splátka s poistením 103,90 €, celková čiastka 6.058,20 €, celkové náklady spotrebiteľa, 2.558,20 €, odplata 27 %, RPMN (X): 27 %, fixná ročná úroková sadzba 27 %; priemerná hodnota RPMN 18,01 %) súd zistil, že skutočné celkové náklady spotrebiteľa, ktoré podľa § 2 písm. g/ ZoSpÚ musia zahŕňať aj súvisiace poistné, sú v skutočnosti vyššie, než uvádza predložená zmluva. V zmluve je uvedená suma 2.558,20 €, avšak v skutočnosti sú celkové náklady spotrebiteľa vr. poistného až 2.734 € (103,90 € x 60 splátok = 2.734 € - 3.500 €), čo je o 175,80 € viac. Rovnako je v zmluve nesprávne uvedená aj celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť (§ 2 písm. h/ ZoSpÚ). V zmluve sa uvádza suma 6.058,20 €, hoci v skutočnosti je celková čiastka až 6.234 € (60 splátok x 103,90 €), t.j. o 175,80 € vyššia. Je zrejmé, že pôvodný veriteľ do svojich výpočtov celkových nákladov spotrebiteľa a celkovej čiastky nezahrnul dohodnuté poistné, ktoré však bolo uzatvárané bezprostredne s úverovou zmluvou a v jej rámci (na jednom tlačive), teda bolo nutné tento náklad spotrebiteľa zahrnúť do všetkých výpočtov jednotlivých parametrov. Tieto vady zmluvy sú v rozpore s § 9 ods. 1 písm. k/ ZoSpÚ a zakladajú dôvod, aby poskytnutý úver/pôžička bola považovaná za bezúročnú a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ ZoSpÚ.

24. Zároveň je podľa názoru súdu aj neprávne uvedená ročná percentuálna miera nákladov úveru v neprospech spotrebiteľa, keďže v zmluve sa uvádza 27 %, hoci podľa výpočtov súdu pri mesačnej splátke 103,90 € predstavuje RPMN úveru 28,15 %. RPMN tak bola uvedená v neprospech spotrebiteľa, preto je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu podľa § 11 ods. 1 písm. d/ ZoSpÚ.

25. V konaní bolo preukázané, že žalovaný si požičal sumu 3.500 € a veriteľovi doposiaľ zaplatil celkom sumu 1.783,13 € (do podania žaloby uhradil 1.523,10 € + po podaní žaloby 260,03 €). Vzhľadom ku konštatovanej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru tak zostalo žalovanému uhradiť ešte čiastku 1.716,87 € (3.500 € - 1.783,13 € = 1.716,87 €), ktorú súd žalobcovi výrokom I. priznal a v prevyšujúcej časti nárok žalobcu výrokom II. zamietol.

26. Pokiaľ ide o uplatnený nárok žalobcu na úroky z omeškania, súd dospel k záveru, že tento je dôvodný len sčasti. Žalobca totiž neunesol dôkazné bremeno vo vzťahu k jeho tvrdeniu, že došlo k predčasnemu zosplatneniu úveru, čo by mu zakladalo nárok na úrok z omeškania vo väčšom rozsahu. Podmienkou predčasného zosplatnenia spotrebiteľského úveru podľa § 53 ods. 9 OZ je jednak uplynutie troch mesiacov od omeškania zo zaplatením splátky, za súčasného písomného upozornenia spotrebiteľa na uplatnenie práva podľa § 565 OZ žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky v lehote nie kratšej ako 15 dní a následné doručenie oznámenia/žiadosti veriteľa o zaplatenie celej, t.j. zosplatnenej pohľadávky spotrebiteľovi.

27. Predžalobnú upomienku zo dňa 26.01.2017 možno považovať za výzvu podľa § 53 ods. 9 OZ, na základe ktorej by veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu celého dlhu podľa § 565 OZ. Samotné predčasné zosplatnenie je však jednostranným adresovaným právnym úkonom veriteľa, ktorého účinky môžu nastať až v momente, keď je doručený do dispozičnej sféry dlžníka (§ 45 ods. 1 OZ), t.j. žalovaného. Táto skutočnosť však v konaní preukázaná nebola. Žalobca tvrdil, že uvedené oznámenie o predčasnom zosplatnení zasielal žalovanému obyčajnou poštovou zásielkou, čo však žalovaný popieral. Z uvedeného dôvodu žalobca neunesol dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia, že ku dňu 19.03.2017 došlo k predčasnemu zosplatneniu žalovanej pohľadávky zo Zmluvy o poskytnutí najľahšej pôžičky zo dňa 06.10.2015.

28. Na základe vyššie uvedeného mal žalovaný povinnosť veriteľovi vrátiť len istinu poskytnutého úveru vo výške 3.500 €. Pri dohodnutej zročnosti /vždy k 20. dňu mesiaca/ a výške splátok 103,90 € mesačne, by v prípade riadneho splácania žalovaný svoj dlh zaplatil v 34 splátkach, z čoho 33 by bolo vo výške 103,90 € a 34. splátka by bola vo výške 71,30 €. Posledná splátka by bola zročná dňa 20.08.2018.

29. Žalovaný dohodnuté splátky neuhrádzal riadne a včas, preto sa dostal do omeškania po prvý raz pri 10. splátke zročnej dňa 20.08.2016. Vtedy žalobcovi po prvý raz vznikol nárok na úrok z omeškania. Dlh žalovaného následne narastal s každou jednotlivou omeškanou splátkou až do 20.08.2018, kedy bola zročná posledná 34. splátka úveru.

30. Žalobca si však uplatnil úrok z omeškania až od 04.04.2017, kedy bola po lehote splatnosti 17. splátka zročná 20.03.2017 a dlžná istina predstavovala sumu 831,20 €. Súd pri výpočte úroku z omeškania zohľadnil všetky úhrady žalovaného vyplývajúce z predloženého Prehľadu splátok a úhrad, na základe čoho priznal úrok z omeškania v takom rozsahu ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia, rešpektujúc žalobný návrh pokiaľ ide o obdobie, za ktorý je úrok z omeškania uplatňovaný. Vo zvyšnej časti nárok žalobcu na úrok z omeškania zamietol.

31. Nárok žalobcu na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne nachádza právnu oporu v § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., pričom základná úroková sadzba ECB bola v danom období 0 %.

32. Súd len pre úplnosť dodáva, že argumentáciou žalovaného, že pôvodný veriteľ pri poskytovaní úveru neskúmal jeho bonitu, sa súd pre nadbytočnosť už nezaoberal nakoľko bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru bola preukázaná inými dôkazmi.

33. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 255 ods. 2 CSP tak, že žalobcovi priznal náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 24 %. Z pôvodne uplatnenej sumy 3199,17 € bol žalobca procesne úspešný v časti 1.976,90 (1.716,87 € + 260,03 € uhradených po začatí konania), čo predstavuje úspech 62 %. Žalovaný bol procesne úspešný vo zvyšnej časti 1.222,27 €, čo predstavuje 38 %. Čistý procesný úspech žalobcu tak predstavuje 24 % (62 % - 38 % = 24 %).

34. O výške náhrady trov konania (prvoinštančných aj odvolacích) rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, ktorý ho vydal.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie. Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.

Ak nebude povinnosť stanovená týmto rozhodnutím splnená dobrovoľne, možno podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov).